

dr. Lucija Mulej Mlakar

DUHOVNOST JE

clovečnost poguma Luči

Ni potok, je reka, Ona namreč odgovori v trenutku, ko izgovorim vprašanje do konca. Lucija pravi, da ji zato, ker nima ničesar skriti, ni treba igrati in izigravati.

"Ljudje velikokrat kaj skrivajo ali menijo, da morajo skriti, zato premišljajo o vsaki besedi in pred vsakim odgovorom," doda. Če se na kakšno vprašanje ne spozna dovolj, nanj ne odgovori. Ker se noče delati vsevedno in ker se ji to ne zdi prav. "Na to ne bom odgovorila. O tem vem premalo," reče odločno in četudi iz nje hočem izbezati vsaj mnenje, stoji za svojimi besedami. Hoče biti zares iskrena, to se čuti.

PRAVA DUHOVNOST JE CLOVEČNOST

"Morda je popolna harmonija odstotnost inteligentnosti. Morda je popolna harmonija popol zastoj," odgovori dr. Lucija Mulej Mlakar na vprašanje, kako bi naša družba, pa tudi mi – sami s seboj – lahko zaživeli v harmoniji. Razlagá: "Ker

ves čas nihamo iz enega stanja v druguge, se raziskujemo skozi disharmonijo, nejasnosti in stiske, in kemo v disharmoniji, se najbolj učimo. Trenutno veliko tistih, ki se ta hip ukvarjajo z združnim življenjem, daje prednost samo lepim, udobnim stvari, kot so masaže, gongi, wellness, disave, dobra hrana, pozitivni ljude ... to je nek fiks s heroinom novodobne

duhovnosti, skrajnega egoizma in iluzije – ker skrbijo samo za svoje udoble, kar je sprevržena sebičnost. Za stvarno resnico pride čas, da vsakogar pride trenutek, ko se zave lastne samoprovare; in pravilskalci se danes izgubljajo med policanimi supermarketi in nakupovalnimi centrov, že jutri pa jokajo na grubu mamu, prijatelja ali sočloveča, ko jih stiska strezn.

Veljens kapitalizem s čaščenjem udobja in organizmne identitete užitka ustvarja puščavo puhli semen, ki ne bodo nikdaj vzdila in rodila sadov. Da lahko redimo sad, momemo biti izkušani in preizkušani. Zato je udobje problematično, obenem pa zelo pomembno, saj se z opazovanjem nehrab, puščavljavec in prevarantov lahko utrmo, kam peljejo naše poti izbiro. Obenem pa je izredno pomemben paradosk: da se znamo odločiti in se odpoceti."

KAJ JE TOREJ DUHOVNOST?

"Prava človečnost, prava drža, ki je sposobnost resaviti, sijeti, dajati. Nene glede na to, kako nas naspromna stran vidi, ali nas podpira, zavrne, se nas loti, ker storimo za tistim, kar vejamemo, da je dobro. Tukaj gre za napade eden proti 5, 10, 15 ali več. Kadar sta na pravi poti, hote ste osamljeni; množica ne stopa po poti resnice, množica stopa po poti interesa nekoga tretjega, je življeno jagne potestnosti nekogar ceterga. Množica je oralna zadovoljitev nenesahljivih interesov kapitala. Slovenci moramo ponovno izigraditi svojo samo-zavest: začnimo si pomagati! Abotni diskurzi po kafičkih, spletu in domovih so velika začlost!"

KAKO SE SOOCATI Z RESNICO?

"Težko. Vsihš je nekaj najtejjeva seb prepoznati, kot smo. To je vedno težek proces, a ob pravih sopotnikih je pot lahko letejšča, včasih polna pustolovščin. Sistem samoprevar je v sodobnem kapitalizmu dovršen do potonosti: vrednote narcišistične ega se v celotni skladajo s praksjo samopozabe, torej veliko holokasta! Seveda, zgodi se, tukaj ni kaj zrelativizirati!

Kapitalizem nudi amnezijo.

Pravi sopotniki so nam najbližji ljudje, ki delijo našo usodo. Običajno pa ta stik s tistimi, pred čemer bežimo, nastane ob stiku z ljudmi, ki v nas nekaj izzovejo; lahko so to domači, ni pa nujno. Prav tam velikokrat pokazejo, kje smo. Po naravnici izbišti se najčešč družino z ljudimi, ki so nam podobni. Tako jo se v našem življenju počaka drugačen človek, se ga ustrasišmo, ker bo o nas povедal tisto, česar se ne vemo. Učimo se skozi različnost, drugačnost. Trenutno je Evropa v multikulturalistični juti, zato imam kaenkat veliko problemov in sociati smo se začeli z novimi nevernameni. Včasih je bilo nasledje tam daleč, na Blíznjem vzhodu. Danes je tukaj, pred našimi pragovi. Narcisizem zahodne družbe je trčil ob steno, in vsi se čudimo, kako mehka in ranljiva je njegova sredica!

Istočasno opazimo porast psihičnega čustvenega in energijskega nastila, velenje je nadopad na ljudi, ki govorijo tisto, kar je prav. Ko namreč rečeš tisto, kar je prav, iz kalne vode spremeniš energijski, kemijski izpis, in kalna voda se spremeni v čisto, bistvo vodo, v kateri se vidi vse. Resnica je namreč tisto stanje, ko in kjer si vidi vse. Če je nekdo v resnici, pa ne more biti istočasno sedet na dveh stolih. Ko začneš hoditi po poti resnice, poti nazaj ni več. Sedem pa se moramo zavedati, da je resnica multidimensionalna, vaka ima namreč svoj vidik resnice, kar s pridom izkorišča manipulatorje in glasnik zla, ko vsako trdno dejstvo zrelativizirajo do tiste mere, ki koristi le njun. Tako imamo tudi knjizna dela, ki govorijo o relativizmu holokasta! Seveda, zgodi se, tukaj ni kaj zrelativizirati!

Tu ne govorim o filozofsken vidiku re-

snice, temveč o eksistencialni resnici, o tem, kakšni smo zares. Ko masko padajo in ta resnica JE. Ko smo sami s seboj, ko smo v stiski; ko se moramo oddolčati med dobrim in zlim, med koriščanjem zase in tem, kar je prav. Kaj je prav, več čisto vsak!

Srečujem ljudi, ki nimajo ne jaza, ne habentice, ne mnenij; nimajo lastne pesmi, in kar izdahnejo, je 'fous'. Ne poznajo ne not ne melodije. Njihova pesem ni pesem, temveč skupina disonanca, ki zaradi lastne teme skuša popačiti in izkriviti melodijo vencnih Bach-jev pač Bach. Torej, kaj je moja eksistencialna resnica? Kdo sem, ko sem takšen, kot sem. To je tista prava resnica, ki je nič ne more uničiti in izigrati."

ČLOVEK NA POTI

"Če hodimo v službo, ki nas ne veseli, kjer trpišmo, se vprašamo, ali smo nazavjeni lenjini ali ljudje na poti. Kajti človek na poti je tisti, ki vselej raste. Ki je pristen, ki se uči. Iz napak. Kako pa drugače? Živeti mirno in preprosto življene pomeni centrično, kar imas. Pa je res, da se vedno lahko hrepenujo po velikem, po megalomanskem velikem mutu ..."

Vedno lahko raste, rast je izbiha. Lahko raste doma, ali pa se v službi bolj potruša. Vedno obstajajo možnosti za izboljšave. Če bi se v službi prav vsi potrudili, bi bili vejetno tudi šef prijetnejši ... Po sameznik ima velik pomen. Če se spreminjam jaz in še trije okoli mene in ti trije vplivajo na now tri ljudi, smo karunal presvetljeni vi. Spremenjeni v zavest, ki je budin in ozvezdenje. In tukšina, ki si upa locevati zmaje od pleveljal. Ozvezdenje je resnico napomembnejša stvar. Slovenci smo pred novo možnostjo: zakaj si ne bi odpustili in postali resnični zavestniki? Vsak zase smo dobri ljudje, a medsebojno nikakor nočemo negati tekmovali. Resnično, mogoč odličnej je med nami. Prav na vseh področjih!"

OBJEKTIVNA RESNICA JE RESNICA ZAVESTI

Prej ste omenili subjektivno in eksistencialno resnico. Katera resnica je objektivna?

"Objektivna resnica je del teorije zna-

stnic, temveč o eksistencialni resnici, o tem, kakšni smo zares. Ko masko padajo in ta resnica JE. Ko smo sami s seboj, ko smo v stiski; ko se moramo oddolčati med dobrim in zlim, med koriščanjem zase in tem, kar je prav. Kaj je prav, več čisto vsak!

Izr. prof. dr. Lucija Mulej Mlakar, sociologinja in antropologinja, predavateljica, mentorica, svetovalka, terapevtka. S svojimi študenti razvija model poslovne etike. Na njenih spletnih straneh lahko opazimo priznanje za najboljšo profesorico magistrskega študija, a Lucija Mulej Mlakar nikakor ni le profesorica za katedrom. Sama sebe imenuje 'človek na poti'; za ljudi, ki jim pomaga v okviru svojega podjetja Molga. Služba za odpiranje razvojnih potencialov, pa je svetovalka, arhitektka uma in srca. Preko podjetja Budnjani d. o. razvija blagovno znamko 4Q, kjer govorí o povezovanju potencialov s talenti, večtipskih inteligencijah z duhovno dušo. 'Glastanca stvarne resnice' pravi. S svojimi knjižnimi deli, npr. Or-kraj razkritja, Heroji, Skrivenost - zakaj ne dežuje pri vse? Relativizem v sociologiji znanosti, ter članki, kolumnami in intervjuji pomaga odpirati razvojne potenciale z enim ciljem: opolnomočenostjo posameznikov in družbe.

nosti in govorí o tem, da smo pot znaniščevi pošteni in objektivni, da ne potvajamo podatkov, da smo vrednotno neutralni in ne krivimo resnice tja, kamor ustreza nam ali 'njen'. To je v grobem koncept Karla Popperja, ki je v znanost vnesel pozitivizem.

Človekska objektivna resnica naj bi bila nepristranska, tukaj bi nje govorila o terminološki konцепciji 'resnica zavesti', ki je zelo pomembna, in teža vodenja ljudi ni na mjinah, kar pa se rado pozabi pri presoji.

A slovenska družba je krivčna in polna zavesti. Obožuje patos, razkrov in propad, obrekovanje pa je hrana za takšno držo. Zato linča dobre, uspešne, lepe in napredne. Ko bom sprejet bogastvo, ko bom prenehali pljuvati po tistih, ki se bolj svetijo kot mi sami, bo prišel čas blaginje. Ker si ga bomo prislušali. In vsaka stvar bo prisla na svoje mesto."

POVEZAVE MED ZNANOSTJO IN DUHOVNOSTJO

Dr. Lucija Mulej Mlakar v svojih knjigah opisuje vzorcev zaporednice med znanostjo in duhovnostjo, kjer zagovarja princip čistosti in transparentnosti. Ta odnos mora nastati v sredih in umih dveh ljudi, na primer, Lucija ju vidli kot

stekanje, prepletanje. Pravi, da smo ljudje multidimenzionalni: »Mnogo dimenzijs še le deli odkrivamo; pred sto leti smo imeli veliko manj priložnosti in s tem ozkost mnogih dimenzi. V tem času se naša identiteta odpiri, ko odrastemo, se učimo in rastemo naprej, in gradnji identiteti ni videti konča. Identitetna ni fiksna pojem, je neprastano rastča komponenta, ki nosi pogost šokira, saj včasih sami sebe ne prepoznamo več. Informacije uhašajo, poleg kompleksnosti je močna redundanca s pogostom negativno entropijo; sistemi, v katerih sobivamo, so po polni lukenj. Zares, živimo v času, ki jasno nakazuje robotizacijo človečkega tehnologija penetracija v naše ume, in naša telesa in domove. Premiki in spremembe v dnuh sprememajo samo dojenanje in posledično naš identitet: imamo Evropon brez mja in kljub tenziji se lahko gibljemo zelo prosto. Imano internetno psihološko dimenzijo, ki podporoma premika močje možnega in ustvarja nove in nove rešitve, ki nastajajo v sredih, ne moremo jem slediti. V tem kontekstu se nam odpinjo drugične dimenzi: umu, duhu, čutjenju, čustvovanju, misljenju in dojenjanju. Človek je resnično duh, je neka

Evropa je trenutno na pragu hudih testov.

Svetovni mir je *ognjen*. In vsak paces, ki *pjuva*
po dobrih, *prespeva* k zлу.

dimenzija energije, ki se prosto sprejaja in spreminja svoja aggregata stanja. Prepicana sem, da načini lepa prirodnost, in k njej nam bo pomagala tudi znanost preko tehnologije, nowodobne medicine in znanosti, ki bo postavila temelje na konceptiji zavesti. Smo v mreži, povezani preko IT-sistemov komunikacije, in vsaka dobra informacija obleti vse in vsakogar, pa tudi vsaku slabu. Naučiti se moramo disciplinirati lastno nezadovoljstvo in ga zdraviti na drugih!"

ZAKAJ SMO TO REJ TAKO ZMEDENI?

"Ker vztajamo v samoprevarah. Ne znamo priznati napak, ki smo jih zagrešili kot civilizacijo. Ni priznamo napak, ki jih delamo kot ženske, moški, bratje, sestre, otroci, starci Govorimo jezik moči, in ne jezika ljubzenja. In kjer je cilj zmaga, je resnica žrtvovana."

Zakaj je torej vse v znanost še vedno takto trdna? Kaj pa čustva? »Ker poudujamo, kreplimo le racionalnost in instrumentalnost. Ne razvijamo visokih človeških kvalitet, npr. poslužba za umetnost in humanistiko, kar je tudi del znanosti, t. j. medziv znanosti. Postajamo primitivni in plehki. Sistemi kapitalizma so tako usmerjeni in če bomo visoko tehnološko podprtiani v racionalni, bono sprejeti v sistem, v sistem naš bo nagradil. In bolj kot zatirano čustva, bolj smo znotraj logike sistema, saj so čustva težavna. Erotika se bolj, saj ne sledi ciljem, sledi titemu hrepenjenju ali bučni

Kadar ste na pravi *poti*, boste osamljeni;

množica ne stopa po poti resnice, množica
stopa po poti *interesa* nekoga tretjega.

strasti. Ljubzni ne zanima cilj, ona je cilj same. Zato imamo enciklopedij Mallesue Macfaricum, kladivo, u čiju ubiranju: češnji sekapski čutnost je nevaren, zato ga je treba zajeziti ali deći učiniti. Unutješće se dandane, a drugače. Pravi moški obozbuju prava žensko, pravi gej pravega geja, prava lezbijka pravo lezbijku; s tem ni niti narode, a vse je pomešano, ker ne namaram reda. Red pomeni čisto vodo, v njem ne moremo ničesar skriti. Če pa že zelimo igrati temo, bomo obvezali zmedo. In jo načrtujemo ustvarjalno. Znanost kljub vsem deluhu kot čista voda: se, koliko kalogramov je nekaj težko, kako visoko je in kako globoko. Težje je biti eksplodiran području čustev in čutnosti, zato se prava metodologija čutnega šelev razvija: potrebujemo merske sisteme, ki bodo zaznali vse tisto, kar je nevidljivo. Kar je očem skrito, kar je nevidljivo."

KAJ PA PLAČANI REZULTATI POSKUSOV?

"Sveda, znanost je lahko tudi korupčitva, na ne po sebi, korupčitva so ljudje, in proti znanosti so občajno tisti, ki nimajo ne znanje, ne res. So ki primativni in jih moti čudeži čistega potoka uma. Racio je lep in čustva, ki so odčisnjeni z znamom, ne skodojo. Skodoj potlačena vsebinam, keni, kijih človek leta in leta žali. Tako eksplodira v samoromščinskem napadu, v obrehanovanju in priletnim sadizmu. Užitek v trpljenju druga gega je kategorija psihopatologij, in veliko je takšnih, ki privočijo slabvo. Zato smo Slovenci zelo otročji narod: kada bomo

ostali zavezniki, vas vprašam? Mar niste
nveličani tega boja eden proti drugemu
na vseh področjih, od znanosti, politike,
medicine ..."

KAKŠNA JE TOREJ DANAŠNJA MEDICINA?

Klašnična medicina je vrhunsko spoznavanje vredna znanosti, nje ambasadorji posebni ljudje, ki imajo posebno poštovanje. Ljudje, ki so ji predani vsak dan, delajo nepristopljivo, ki ne odcepijo. Vedno novi izzivi, novi ljudje, ki potrebujejo popolnovo. Na drugi strani - mediljske objave o linci ljudi, ki naredijo napake. Svedeti, ki delajo v tvega, lahko naredi napako. A treba je odločiti in nositi odgovornost. Tisti, ki imajo žigočo slinu in stručen izdh, občajno ne delajo veliko, niti se odgovarjajo za kar koli. Z veseljem pa priznajo ogrebeni na balku in skurijo motecje pod. Ponovno pa vprašam, bralce, kdaj postate postali zaveznič? Na osnovi uravnoteženih kriterijev?

Prav je, da se zlorabe oboklani, a pljujan kar pa vseh, to ni pošteno; stevilni dravniki so izredni tudi kot ljudje, a zaradi nekaj gniljih gaj na smeno vseh metati isti kost!

Zavedati se moramo, da od kinura ne moremo pričakovati, da bo naš psihoterapevter, kar pričakuje murskišč. Od dnevninskega zdravstva ne moremo pričakovati, da se bo z nami vsak dan ukarjal do oneognostila, pa pričakujemo. Dobro delajo revninske inštitucije in ljudje, ki problem je, da pojme in pričakovanja med seboj me-

amo. Če poenostavljaj: naj torej združnik dela antibiotik, naj kirurg odreže bolno tkivo, naj mama otroka pobrzoj, naj učiteljica otroku razloži neznanko, naj socialni delavec postela odigra svojo vlogo, naj župan dela za svoje občane, naj predsednik dela za svoje državljane. Naj ljubosumnec pride v cerkev po odvezo in naj ne svinja po prostoru. Duhovniki igrajo veliko vlogo, a sovraštvo do cerkve in mešanje poj-

Slovenci moramo

ponovo *izgraditi*

svojo samo-zavest: začnimo
si *pomagati*! Abotni

spletu in domovih so

velika *žalost!*

nov med seboj spet prinese škodo. Kdaj oomo postali zavezniki? Spoštovanje je prvi korak.

Če bi vsi delali tisto, za kar smo poklicani, kar znamo, bi vse delovalo. Tako pa ljudje pod medicine pričakujejo čudež; in ko jih naredijo, se jih linča, saj na strune duš zara grira negativna strast, ljubosumje in zavist, ki se bohoti v umih lenuhov in prikritih zadistov.

Danes smo združeni v društvu raznih mestitev. Vsi vse vedo, vsi vse znajo. In jo je nčisto. Veliko je govora proti znanosti in vseh ravneh; predstavlja se govor o izovrtovalnem obsegu, o javnih uslužbah, ki se vse žanjte, in vseh državnih, ki se želijo dobro. O odlikih družboslovnih in humanistih. Policistih, ki nas varujejo. Tak diskurz nenehce ospravlja v stisk, ker je podel. Nakazuje željo po krv, po zločestemu izvajjalniku in umniku, in obrekovali pobjodi ljudi, ki so neči, kažejo na spreverjeni kril želenj. In tak diskurz je nevaren. Zelo nevaren. Evropa je trenutno na pragu hudih testov svetovni mti je ogrožen. In vsak pak, ki spopada po doberi, prispeva k zlji. Javni lep epidemij, vendar ne bo enostavno. Ne bo prijetno."

Nadaljevanje intervjuja v naslednji številki revije Sensa. **S**

